

ಯಶವಂತ ಚಿತ್ತಾಲರ 'ಶಿಕಾರಿ' ಕಾದಂಬರಿಯ ಕಥಾನಾಯಕ ನಾಗಪ್ಪನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ

ವೆಂಕೋಬರಾವ್. ಎಂ*

* ಕನ್ನಡ ಸಂಶೋಧನಾಧಿ, ಜೈನ್ ಟು ಬಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಬೆಂಗಳೂರು.

ಸಾರಾಂಶ (Abstract)

ಮಾನವನ ಮನಸ್ಸಿನ ದೊಡ್ಡ ಸಮಸ್ಯೆ ಎಂದರೇ ಸಮಯದ ರಚನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ಇದರೊಂದಿಗೆ ಲವಲವಿಕೆಯಿಂದ, ಆನಂದದಿಂದ, ಆಸ್ಥೆಯಿಂದ ಬದುಕುವುದು, ಬದುಕಬೇಕೆನ್ನಿಸುವುದು ಎಲ್ಲ ಜೀವಕ್ರಿಯೆಯ ಗುಣಧರ್ಮ. ಉತ್ಸಾಹವನ್ನು ಜೀವನದಲ್ಲಿರಿಸಿಕೊಂಡಾಗ ಸೃಜನಶೀಲತೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ, ಸೃಷ್ಟಿಕಾರ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರಸ್ತುತ ಲೇಖನದಲ್ಲಿ ಯಶವಂತ ಚಿತ್ತಾಲರ ಶಿಕಾರಿ ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ಕಥಾನಾಯಕ ನಾಗಪ್ಪನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಕುರಿತು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಮುಖ್ಯಪದಗಳು (Keywords) : ನಾಗಪ್ಪ, ಯಶವಂತ ಚಿತ್ತಾಲ, ಶಿಕಾರಿ,

ಪೀಠಿಕೆ

ಆಸ್ತಿಗಿಂತ ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿಯಾದ ಪ್ರೇರಕಶಕ್ತಿ ಎಂದರೇ ತನ್ನಲ್ಲಿಯ ಕರ್ತೃತ್ವಶಕ್ತಿ, ಪುರುಷಾರ್ಥದ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಬೇಕೆನ್ನಿಸುವ ಕಾರ್ಯಕ್ಷೇತ್ರವೇ Field or Action ತನ್ನ ಪ್ರತಿಭೆಯಿಂದ ಬೆಳಕುಬೀರುವ, ಬೆಳಗಿ ನಿಲ್ಲುವ, ಪ್ರಭುತ್ವ ಪಡೆಯುವ ಅಭಿಲಾಷೆ ಇದು ಮಾನವನ ಎಲ್ಲಾ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳ ಹಿಂದಿನ ಮೂಲ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯ ಬಲವಿದ್ದ ಪ್ರೇರಣೆಯೆಂದು ನಾನು ನಂಬುತ್ತೇನೆ. ಟಾಲ್ಸ್ಟಾಯ್ ಅವರ Death of Ivan Ilych ಎಂಬ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ 'ಇಲ್ಲಿಶ್' ಎಂಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಕ್ಯಾನ್ಸರ್‌ನಿಂದ ಬಳಲುತ್ತಿದ್ದು, ಬದುಕುವಾಸೆ ಇಲ್ಲದೆ ಹಾಸಿಗೆ ಹಿಡಿದಿದ್ದ, ತಾನು ಈವರೆಗಿನ ತನ್ನ ಆಯುಷ್ಯವನ್ನು ವಿಮರ್ಶಿಸಿಕೊಂಡಾಗ, ಹೀಗೂ ಬದುಕಬಹುದಾಗಿತ್ತಲ್ಲ ಎಂದು ಚಿಂತಿಸುತ್ತಾನೆ. ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿ ಬರಲಿದ್ದ ಸಾವನ್ನು ಮರೆತು ಸಾವಿನ ಕೊನೆಗಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುವ ಇಂತಹ ಭಾವನೆ ಹೆಚ್ಚು ಧಾರುಣವಾದುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಟಾಲ್ಸ್ಟಾಯ್ ಅವರಿಗೆ ಸೂಚಿಸುವಂತೆ ಇತ್ತು ಎಂಬುದನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಹೊರಗೆ ಬರಲು ಯತ್ನಿಸಿದಷ್ಟು ಒಳಗೇ ಜಗತ್ತವೆ ಹಾಳು ನೆನಪುಗಳು. ಬೆನ್ನು ಹಿಂದೆ ಗುಟ್ಟಾಗಿ ಬೀಳುತ್ತಿದ್ದ ಹೆಜ್ಜೆಗಳ ಸುತ್ತ ಎದ್ದು ನಿಲ್ಲುತ್ತವೆ. ನಿಗೂಢವಾದ ಪುರಾಣಗಳು; ನಾನೇನು ಹೆದರಿ ಓಡುತ್ತಿದ್ದೆನೋ? ಏನು, ಓಡುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದಲೇ ಹೆದರಿಕೆಯಾಗುತ್ತದೆಯೇ ? ವಿಲ್ಯಮ್ ಜೇಮ್ಸ್‌ನನ್ನ ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಓದಬೇಕು ಎಂಬ

Please cite this article as: ವೆಂಕೋಬರಾವ್. ಎಂ (2021). ಯಶವಂತ ಚಿತ್ತಾಲರ 'ಶಿಕಾರಿ' ಕಾದಂಬರಿಯ ಕಥಾನಾಯಕ ನಾಗಪ್ಪನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ. ಪ್ರತಿಬಿಂಬ: ಮಲ್ಟಿಡಿಸಿಪ್ಲಿನರಿ ಕನ್ನಡ ರೀಸರ್ಚ್ ಜರ್ನಲ್ ಆಫ್ ಐಐಎಂಆರ್‌ಡಿ, 3(3). ಪು.ಸಂ. 47-51

ಮಾತನ್ನು ಚಿತ್ತಾಲರು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡುತ್ತಾರೆ. ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಮಾನವನ ಮೂಲಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದಂತಹ ಮೂಲಭೂತವಾದ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಇದರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. “ಜೀವೋತ್ಕರ್ಷಿಯಾದ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನೋ? ಸಾವಿನ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾದ ದ್ವೇಷವನ್ನೋ?” ಇದನ್ನು ಮಾನವನ ಸಾಮಾಜಿಕ ಇತಿಹಾಸದ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಿಂದ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುವುದು ಶಕ್ಯವಾದುದು. ಹಾಗೆಯೇ ನೀನು ಅಷ್ಟೊಂದು ಆತ್ಮೀಯತೆಯಿಂದ ಮಾತನಾಡಿಸಿ ಧೈರ್ಯ ಕುದುರಿಸಿದ್ದೀರಿ ಎಂಬ ಧನಾತ್ಮಕ ಚಿಂತನೆಯ ಮಾತುಗಳನ್ನಿಲ್ಲಿ ಪ್ರಶಂಸಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ.

ದೇವರೇ, ಈ ಯಾತನೆಗೆ ಕೊನೆಯೇ ಇಲ್ಲವೆ? ಇದೇಕೆ ನೋವು ತಿಂದ ಜಾಗದಲ್ಲೇ ತಿರುತಿರುಗಿ ಪೆಟ್ಟು ಬೀಳುತ್ತವೆ? ಎಂಬ ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ನೋವಿನಹಿಂದೆ ನೋವು ಬಂದು ಬದುಕನ್ನೇ ಜರ್ಜರಿತಗೊಳಿಸುವ ಪ್ರಸಂಗಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದಾಗ, ಎಂಥವರಿಗೂ ಬೇಸರವುಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಬದುಕು ಸಾವುಗಳ ನಡುವಿನ ಆಯ್ಕೆಯ ನಿರ್ಣಾಯಕ ಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಿಸುವಂತೆ ಒದಗಿಬಂದ ಸನ್ನಿವೇಶ ಅಚ್ಚರಿಯಾಗುವಷ್ಟು ಸಮಾಧಾನವನ್ನೊದಗಿಸಿತ್ತು. ದ್ವೇಷ, ರೋಷ, ಭಯ ಮೊದಲಾದ ವಿಷಯಗಳಿಂದ ಮನಸ್ಸು ವಿಚಲವಾಗಲಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ನಾಗಪ್ಪನ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಚಿತ್ತಾಲರು ಸೃಷ್ಟಿಸಿರುವ ಶೈಲಿ ಅದ್ಭುತವಾದುದು. ಅನ್ಯರನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ನಂಬುವಂತಹ ಶ್ರೀನಿವಾಸನಿಗೆ ಹಾವಿನಂತೆ ಹಗೆ ಕಾಯುವ ಭಲದ ಗುಣ ಅವನ ತಾಯಿಯಿಂದ ಬಂದಿತು. ಮನುಷ್ಯನ ಮನಸ್ಸಿನ ಅಗಾಧ ಶಕ್ತಿಯು, ಸೃಜನಶೀಲತೆ, ನೈತಿಕತೆಯನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದೆ, ಮನಸ್ಸು ತನ್ನ ಸಂಪರ್ಕ ಕಳೆದುಕೊಂಡರೇ ಸಾಮಾಜಿಕ, ರಾಜಕೀಯ ಜೀವನಗಳು ಅಧೋಗತಿಗೆ ಇಳಿಯುತ್ತವೆ ಎಂದಿದ್ದಾರೆ ನಾಗಪ್ಪ ತನ್ನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಅಳವಿನಾಚೆಯಾದರೂ ಸತ್ಯ ತನ್ನ ಬದಿಗಿದೆ ಎಂಬ ಒಂದೇ ಒಂದು ಧೈರ್ಯ ನಾಗಪ್ಪನದು. ಸ್ವಂತ ಮೆಹನತ್ತಿನಿಂದ ಈ ಎತ್ತರಕ್ಕೆ ಏರಿದವರನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಎಳೆಯುವುದರಲ್ಲಿ ನಿನಗದೇನು ಸುಖವೋ? ನಿನ್ನ ಹಾಗೆ ಬರೆಯುವ ಕಲೆ ನನಗಿಲ್ಲವೋ ಇಲ್ಲವಾದರೆ ನಿನ್ನ ಚಾರಿತ್ರ್ಯ ಏನೆಂಬುದನ್ನು ನಾನು ತೋರಿಸಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೆ... ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಶ್ರೀನಿವಾಸ. ಹಾಗೆಯೇ ಮನುಷ್ಯತ್ವದ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವಾಗುವುದು ಕಟ್ಟಕಡೆಗೆ, ಬರೆಯದಿದ್ದರೂ ಅಡ್ಡಿಯಿಲ್ಲ! ಓದುವುದೂ ಬೇಡ! ಹೀಗೆ ಗೊತ್ತುಗುರಿಯಿಲ್ಲದೇನೇ ಅಲೆಯುತ್ತಿರುವುದು ಒಳಿತು ಎಂಬ ನಿರ್ಧಾರದಿಂದ ನಾಗಪ್ಪ ಸ್ಫೂರ್ತಿ ಪಡೆದು ಉತ್ತಾದಿಂದ ಸಿದ್ಧತೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ನಾಗಪ್ಪ. ‘ಶಿಕಾರಿ’ ಕಾದಂಬರಿಯ ಕೇಂದ್ರ ವ್ಯಕ್ತಿ ನಾಗಪ್ಪ, ಇಲ್ಲಿಯ ಬೇಟೆಯ ಗುರಿ, ಸ್ವಾರ್ಥ, ಸ್ವಹಿತ- ರಕ್ಷಣೆಗಳ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಂದ ಒಂದಾದ ಬೇಟೆಗಾರರ ತಂಡವೇ ಅವನ ಬೆನ್ನು ಹತ್ತುತ್ತದೆ. ಅವನ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಬೇರುಗಳನ್ನೇ ಅಲುಗಾಡಿಸಿದ ಅವನ ನಾಶಕ್ಕಾಗಿ ಹೊಂದು ಹಾಕುತ್ತದೆ. ಇಂಥಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯನ ಬಾಳಿಗೆ ಅರ್ಥವಿದೆಯೇ? ಇದರಿಂದ ಪಾರಾಗಿ ಬದುಕುವ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳಿವೆಯೇ? ಇಂಥಹ ಸನ್ನಿವೇಶ ಹೇಗೆ ಹುಟ್ಟಿತು? ಅದಕ್ಕೆ ಹೊಣೆಗಾರರು ಯಾರು? ಎನ್ನುವ ಮೂಲಭೂತ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಎತ್ತುವುದರ ಮುಖೇನ ಸಹೃದಯ ಓದುಗರನ್ನು ಕಾಡುವ ಸುಕೃತಿ ‘ಶಿಕಾರಿ! ಅದ್ಭುತವಾಗಿ ವಿಷಯವಸ್ತುವನ್ನು ಚಿತ್ತಾಲರು ನಿರೂಪಿಸಿರುವ ಕ್ರಮ, ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಿರುವ ರೀತಿ ಮನೋಜ್ಞವಾಗಿದೆ.

ಕಥಾರಂಭ

ಈ ಕಾದಂಬರಿಯ ಕಥಾನಾಯಕನ ಹೆಸರು ನಾಗಪ್ಪ. ಒಂದು ಗಂಭೀರ ಅಪಾದನೆಯಿಂದ ಈ ಕಥೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವುದು. ಅದೆಂದರೆ ಈತನಿಗಿದ್ದ ಅಫೀಸ್‌ನಿಂದ ಈತನ ಮೇಲೆ ಯಾವುದೋ ಗಂಭೀರ

ಆಪಾದನೆಯ ಮೇಲೆ ಆಫೀಸ್‌ಗೆ ಬರಕೂಡದು ಎಂಬ ಸಂದೇಶ ರವಾನೆಯಾಗಿತ್ತು ಹಾಗೆಯೇ ಆರೋಪವೇನಾದರೂ ಸುಳ್ಳಾದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಮತ್ತೆ ಬರಬಹುದು ಎಂಬ ಸಂದೇಶವಾಗಿತ್ತು. ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಮನೆಯಲ್ಲಿರಬೇಕಾಯಿತು. ತನಗೆ ಈ ಆದೇಶ ಬಂದಿದ್ದರ ರಹಸ್ಯ ಏನಿರಬಹುದು? ಎಂದು ತಲೆಕೆಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ದಿನಗಳನ್ನು ಕಳೆಯುವುದೇ ಕಷ್ಟವೆನಿಸ ತೊಡಗಿತು. ಕೆಲಸದಲ್ಲಿರುವಾಗ ಹೆಚ್ಚು ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಿಂದ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದವನು ಹೀಗಾದಾಗ ನಾನಾ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಆತನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಉದ್ಭವಿಸುತ್ತದೆ. ಎಂತಹ ಕ್ಷುಲ್ಲಕ ಸಂಗತಿಗಳು ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಚೆಲ್ಲಾಟ ಆಡುತ್ತದೆ ಎಂದು ಬೇಸರದಿಂದ ಕಾಲ ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅರ್ಥವಾಗದ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಅಪರಾಧಭಾವವನ್ನು ಹೋಲುವ ಕರಿನೆರಳು ಮನಸ್ಸನ್ನು ಕವಿದಾಗಲೂ ಸುಖ ಕೊಡುವ ಕೆಲವು ಕ್ಷಣಗಳು ನಾಗಪ್ಪನ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಜರುಗಿವೆ. ಅಮ್ಮನ ನೆನಪು... ಕೆಲ ಕಾಲಮಾನದ ನಂತರ ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡುವಾಗ, ಟೀ ಅಥವಾ ಕಾಫಿ ಪ್ಲೀಸ್? ಎನ್ನುತ್ತ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲೇ ಮುಗುಳ್ಳುತ್ತಾ ಬಂದ ವಿಮಾನ ಪರಿಚಾರಿಕೆಯ ಸುಂದರ ಮುಖವ ನೋಡಿ ಟೀ ಪ್ಲೀಸ್ ಎಂದು ಹೇಳಲು ಕೆಲವು ನಿಮಿಷಗಳೇ ಬೇಕಾದವು. ಚಹ ಕೊಡುತ್ತಿರುವಾಗ 'ಚಹ ಮುಗಿಸಿ ಹಿಂದಿನ ಸೀಟಿಗೆ ಬನ್ನಿ ಮಾತನಾಡೋಣ' ಎಂದು ಗುಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳುವಂತೆ ಹೇಳಿ ಹೋದಳು. ಅಪರಿಚಿತ ಹುಡುಗಿಯರ ಜೊತೆ ಮಾತನಾಡುವುದು ನಾಗಪ್ಪನಿಗೆ ಬಹಳ ಸಂಕೋಚ ಆದರೂ ಕೊನೆಗೆ ಹಿಂದಿನ ಸೀಟಿಗೆ ಹೋಗಿ ಕುಳಿತ ನಾಗಪ್ಪನ ಬಳಿ ಬಂದು ಮಾತನಾಡುತ್ತ ತನ್ನ ವೈಯಕ್ತಿಕ ವಿಷಯ ತಿಳಿಸಿದಳು. ಕುರ್ಚಿಯ ಮೇಲೆ ಕೈಯಿಟ್ಟ ನಾಗಪ್ಪನ ಕೈ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಕೈ ಇಟ್ಟು ಅಮುಕಿದಳು. ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟಳು.

ಯಾವ ಜನ್ಮದ ಋಣಾನುಬಂಧವೋ ಏನೋ! ನನ್ನವರೆನ್ನುವರೇ ನನ್ನನ್ನು ಹಣಿಯಲು ಸಿದ್ಧರಿದ್ದಾಗ..... ಎನ್ನುಕೊಳ್ಳುತ್ತ ನಾಗಪ್ಪ ಅಂತರ್ಮುಖಿಯಾದದ್ದನ್ನು ನೋಡಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಚಿಂತೆ ಮಾಡುತ್ತ ಕೂಡಬೇಡಿ ನಾಗನಾಥ್ ಎಂದಳು. ಅವಳು ಆತ್ಮೀಯತೆಯಿಂದ ಹೊರಬರಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತ ಥ್ಯಾಂಕ್ಸ್ ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಹೈದರಾಬಾದ್‌ನ ಹೋಟೆಲ್ ಒಂದರಲ್ಲಿ ತಂಗಿ ತನ್ನ ಕಂಪನಿ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ನಿರಾಯಾಸವಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಒಂದು ದಿನದ ವಾತಾವರಣದ ವೈಪರಿತ್ಯದಿಂದಾಗಿ ಸಂಜೆಯ ಸಮಯ ಬಿಯರ್ ಕುಡಿದು ಮಲಗಿದವರು ಮರುದಿನ ತಡವಾಗಿ ಎಚ್ಚರಗೊಂಡು ಅಂದಿನ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮರುದಿನ ಸರಿದೂಗಿಸಿಕೊಂಡರು. ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಿರ್ವಿಘ್ನವಾಗಿ ಮುಗಿಸಿದ ನಾಗಪ್ಪ ಪುನಃ ಕಂಪನಿಗೆ ಬಂದು ವರದಿ ಓದಿಸಿದನು. ಮುಂದಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಯತಾಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳು ಸಾಗಿದವು ಮತ್ತೆ ಕೆಲವೇ ಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ದೇವರೇ ಈ ಯಾತನೆಗೆ ಕೊನೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ ? ಇದೇಕೆ ನೋವು ತಿಂದ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ತಿರು ತಿರುಗಿ ಪೆಟ್ಟುಬೀಳುತ್ತದೆ. ಪ್ರೀತಿ, ಆದರ, ನಿಸ್ವಾರ್ಥ ಮಾನವೀಯ ಮೌಲ್ಯಗಳಿಗೆ, ಭಾವನೆಗಳಿಗೆ ಅರ್ಥವೇ ಇಲ್ಲವೇ? ಎಂಬ ಉತ್ತರ ಸಿಗದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ನೋವಿನಿಂದ ಇರುವಾಗ ಒಂದು ದಿನ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಮತ್ತು ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ಪಿಕ್ನಿಕ್‌ಗೆ ಹೋಗುವ ಋಷಿಯಲ್ಲಿದ್ದರು. ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ಹೆಂಡತಿಯ ರೂಪಕ್ಕೂ ಜೊತೆಗೆ ಹೋಗುವುದರ ಕಲ್ಪನೆ ಕಂಡ ನಾಗಪ್ಪನ ಮನಸ್ಸರಿತವನಂತೆ ಶ್ರೀನಿವಾಸನು ನಾಗಪ್ಪನನ್ನೂ ಜೊತೆಗೆ ಬರುವಂತೆ ಕೇಳಿದ. ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ಹೆಂಡತಿಯಾಗಲಿ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಪಿಕ್ನಿಕ್ ಆಗುವುದು. ಊಟವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿಯೇ ತಿನ್ನೋಣವೆಂದು ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾಸಕ್ಕೆ ಹೊರಟರು. ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ಹೆಂಡತಿ ಮತ್ತು ನಾಗಪ್ಪನ ನಡುವಿನ ಘಟನೆಗಳು ನಾಗಪ್ಪನ ಮಾನಸಿಕ

ಉದ್ದಿಗ್ನತೆಯನ್ನು ಕಡಿಮೆಗೊಳಿಸಿತ್ತು. ಕೊನೆಗೊಮ್ಮೆ ಆಫೀಸ್‌ನಿಂದ ಸಂದೇಶ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದ ನಾಗಪ್ಪನಿಗೆ ಶ್ರೀನಿವಾಸನೇ ಸಂದೇಶ ಪತ್ರ ತಂದುಕೊಟ್ಟನು ಬಾಗಿಲು ಹಾಕಿ ಓದುತ್ತ, ಓದುತ್ತ... ಈ ವರೆಗೆ ತನಗೇ ಅರಿವಾಗಿರದ ಆಳದಿಂದ, ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಮೈ ಸೆಟೆದುಕೊಂಡಿತ್ತು. ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಸಂತೋಷ ಬರಿತನಾದ. ಬದುಕು-ಸಾವುಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಆಯ್ಕೆಯ ನಿರ್ಣಾಯಕ ಕ್ಷಣಕ್ಕೂ ಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವಂತೆ ಒದಗಿಬಂದ ಸನ್ನಿವೇಶ ಅಚ್ಚರಿ ಎಂಬಂತೆ ಸಮಾಧಾನವನ್ನೊದಗಿಸಿತು. ಈ ರೀತಿ ನಾನು ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವುದಕ್ಕೆ ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ಕೈವಾಡವೂ ಇರುವುದು ಎಂದು ಅರಿವಾಯಿತು. ಆಗ ಪ್ರತಿಸಲ ತಾನು ಜನರನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ನಂಬಿಬಿಡುತ್ತೇನಲ್ಲ ಎಂಬ ಅರಿವಿನಿಂದ, ಮತ್ತೆ ಮೇಲೆದ್ದನು. ಸಹಜ ಸ್ಫೂರ್ತಿಯಿಂದ ಹಿಂದೆ ನಡೆದಿದ್ದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಮರೆತು ಶ್ರೀನಿವಾಸನಲ್ಲಿಗೆ ನಾಗಪ್ಪ ಬರುವನು. ಆಗಲೇ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಕೂಡ ಉತ್ತಮವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವ ಮಾತುಗಳಿಂದ ಇದೆಲ್ಲಾ ಪಿತೂರಿ ಎಂಬುದು ಅರಿವಾಯಿತು ನಂತರ ಪುನಃ ತನ್ನ ಮನೆ ಬಾಗಿಲ ಬಳಿ ಬಂದಾಗ ಆ ಮನೆಯೇ ಹೊಸ ಮನೆ ಎಂಬಂತೆ ಅರಿವಾಯಿತು. ಮನೆಯ ಎಲ್ಲಾ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಕುತೂಹಲದಿಂದ ವೀಕ್ಷಿಸಿದನು.

ಹೈದರಾಬಾದ್ ಬೇಟೆ

ಕೆಲವು ತಿಂಗಳುಗಳ ಕಾಲ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಕಳೆದ ಕಥಾನಾಯಕ ನಾಗಪ್ಪನಿಗೆ ದಿಢೀರನೆ ತಾನು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಕಂಪನಿಯಿಂದ ಬಂದ ಪತ್ರ ಹೈದರಾಬಾದ್‌ಗೆ ಕೆಲಸದ ನಿಮಿತ್ತ ಹೋಗುವುದಾಗಿತ್ತು. ಕಂಪನಿಯ ಮಾಲೀಕನಿಂದ ಉತ್ತಮ ಕೆಲಸಮಾಡಿ ನಂಬಿಕೆ ಮತ್ತು ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಉತ್ತಮ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸಿದ್ದರೂ ಕಂಪನಿಯ ಸಹದ್ಯೋಗಿಗಳಾದ ಪಿರೋಜ್, ಜಲಾಲ, ಶ್ರೀನಿವಾಸರ ಕುತಂತ್ರದಿಂದ ಈ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿದ್ದೆಂದು ಹಾಗೆಯೇ ವಿಮಾನ ನಿಲ್ದಾಣಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ಹೈದರಾಬಾದ್‌ಗೆ ಹೋಗುವ ಹಿಂದೆಯೂ ಇವರದೇನೋ ಕುತಂತ್ರವಿದೆಯೆಂದು! ತಾನು ಜಾಗರೂಕನಾಗಿ ಇರಬೇಕೆಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಅಂದುಕೊಂಡನು. ತನ್ನ ಸಹಪಾಠಿಗಳು ಮಾಡುವ ರಾಜಕೀಯ, ಸತ್ಯದ ವಿರುದ್ಧ ಹೋರಾಡಲು ಬೇಕಾದ ರಾಜಕೀಯ ಕುತಂತ್ರ ತನ್ನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಅಳಿವಿನಾಚೆಯಾದರೂ ಸತ್ಯ ತನ್ನ ಬದಿಗಿದೆ ಎಂಬ ಒಂದೇ ಒಂದು ಧೈರ್ಯ ನಾಗಪ್ಪನಿಗಿತ್ತು. ಕಂಪನಿಯಲ್ಲಿ ಪುನಃ ನಾಗಪ್ಪನಿಗೆ ವಿವಿಧ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ನೀಡಲಾಯಿತು. ಯಥಾವತ್ತಾಗಿ ನಿಷ್ಠೆಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ ನಾಗಪ್ಪನಿಗೆ ಸಂಬಳವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಲಾಯಿತು, ಇದರ ನಡುವೆಯೇ ಆಗಾಗ ಮನಸ್ಸು ಕೆಡಿಸಲೆಂದೇ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಶ್ರೀನಿವಾಸನಿಗೆ ಇದೂ ಬೇಜಾರಿನ ಸಂಗತಿಯೇ ಆಗಿತ್ತು. ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ಬಗ್ಗೆ ತನ್ನ ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿ ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದ. ಈ ವಿಷಯ ತಿಳಿದ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ನಾಗಪ್ಪನ ಬಳಿ ಬಂದು ಒರಟಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿದ ನಿನ್ನ ಹಾಗೆ ಬರೆಯಲು ನನಗೂ ಬಂದಿದ್ದರೆ, ನಾನು ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದೆ ನಿನ್ನ ಚಾರಿತ್ರ್ಯವನ್ನು ವರ್ಣಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ ಆದರೆ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ತಲೆಕೆಡಿಸಿಕೊಳ್ಳದೇ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಬರೆಯುವೆಯಾ ? ಎಂದು ಪರಸ್ಪರ ಮಧ್ಯ ಮನಸ್ತಾಪ ಉಂಟಾಯಿತು.

ನಾಗಪ್ಪ ನೆನಪಿನಾಳದ ಅನುಭವದ ಬುತ್ತಿಯನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿಡುತ್ತಾ, ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ನಾನು ಎಷ್ಟೊಂದು ನೋವು ತಿಂದಿದ್ದೇನೆ! ಕಷ್ಟಪಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ! ಆದರೆ ಯಾರ ಮುಂದೆಯೂ ದೀನನಾದವನಲ್ಲ, ಯಾರ ಕಾಲನ್ನೂ

ಹಿಡಿದವನಲ್ಲ ಎನ್ನುತ್ತ ಇಂದು ನಿನ್ನೆದುರು ದೀನನಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ತನ್ನ ಪೂರ್ವದ ಕತೆಯನ್ನು ಹೇಳಿದ ಅಜ್ಜಿಯ ಕಾಲನ್ನು ಹಿಡಿದರು ಏಕೆಂದರೆ ಆ ಚಿಕ್ಕಂದಿನ ಬಡತನದ ಬಗ್ಗೆ ಕುಲದ ಬಗ್ಗೆ ಯಾರಾದರೂ ಮಾತನಾಡಿದರೆ ಕೇಳುವ ಧೈರ್ಯ ನಮ್ಮ ಕಥಾನಾಯಕನಿಗೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ದಿನಗಳು ಕಳೆಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ, ಕೊನೆಗೊಮ್ಮೆ ನಾಗಪ್ಪ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದ ದಿನ ಉದಯಿಸಿತು. ಸೂರ್ಯ ಉದಯಿಸಿದಾಗ ನಸುಬೆಳಕಲ್ಲಿ ಎಚ್ಚರವಾದರೂ ಯಾವ ಕಲ್ಪನೆ, ಯೋಚನೆಯು ಬರದೇ ತಟಸ್ಥಭಾವನೆಯಿಂದ ಎದ್ದು, ಕಂಪನಿಯ ಡ್ರೈವರ್ ತಂದಿದ್ದ ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದನು. ಬಟ್ಟೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಕಲ್ಪನೆ ಇಲ್ಲದೇ ಕಂದುಬಣ್ಣದ ಕೋಟಿಗೆ ಕಪ್ಪು ಬಣ್ಣದ ಟೈ ಹಾಕಿಕೊಂಡು, ಕಪ್ಪುಬಣ್ಣದ ಶೂ ಹಾಕಿಕೊಂಡು, ಮೇಲಾಗಿ ಈ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಬಟ್ಟೆಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಕನ್ನಡಿಯ ಮುಂದೆ ನಿಂತು ಕೂದಲು ಬಾಚಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವುದು ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಾಗ ಬಾಗಿಲ ಕನ್ನಡಿಯಲ್ಲಿ ಕಂಡು ತನ್ನ ಈವರೆಗಿನ ಮುಗ್ಧತೆಯ ಭಾವ ಆತನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಕಲಕಿತು.

ಉಪಸಂಹಾರ

ಬದುಕಿನುದ್ದಕ್ಕೂ ನಾನಾ ತಿರುವು ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಬಂದ ಜೀವನ, ನಾಗಪ್ಪನ ಭಾವನಾತ್ಮಕ ತೊಳಲಾಟ, ಅಂತರಂಗದ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿ, ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಸಮಾಚಾರವು ತಮ್ಮನ್ನು ನೋಡುವ ಕಣ್ಣುಗಳು, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಮನದಲ್ಲಿ ಅಂದುಕೊಳ್ಳುವ ಮಾತುಗಳು, ಅವರ ವರ್ತನೆ, ಇವುಗಳು ಹತ್ತು ಹಲವು ಹುಡುಕಾಟದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ಹುಟ್ಟಿಗೆ ಕಾರಣವಾದವು. ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಅವರ ಹೊಸ ಆಲೋಚನೆಗೆ ನಾಂದಿಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಹೊಸ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರ ಹುಡುಕುವ ವೇದಿಕೆಯನ್ನು ಒಂದೊಂದು ಸೂರ್ಯೋದಯವು ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಕೊನೆಗೊಮ್ಮೆ ಯಾವ ಯೋಚನೆ, ಪ್ರಶ್ನೆ, ಕಾತುರವಿಲ್ಲದ ದಿನ, ದ್ವಂದ್ವ, ಗುದ್ದಾಟ, ಜಗಳವಿಲ್ಲದ ದಿನಕ್ಕೆ ಕಾಲಿಟ್ಟರು. ಪ್ರತಿದಿನ ಸೂರ್ಯೋದಯವು ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಪೂರ್ಣವಿರಾಮಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿದರೆ ಮೌನದಲ್ಲಿಯ ಜೀವನಾನುಭವಗಳ ಬರಹಕ್ಕೆ ಅಲ್ಪವಿರಾಮವನ್ನು ಇಟ್ಟಿದ್ದರು.

ಪರಾಮರ್ಶನ ಗ್ರಂಥ

- ಯಶವಂತಚಿತ್ತಾಲ. (1979). ಶಿಕಾರಿ. ಗೀತಾ ಬುಕ್ ಹೌಸ್, ಮೈಸೂರು.